

જન્મશતાબ્દી પુસ્તકમાળા

આપણા
બ્રાહ્મણ અને સંતને
જીવંત રાખીએ

ગાયત્રી મંત્ર અમારી સાથે સાથે :

ૐ, ભૂર્ભુવઃ સ્વઃ તત્સવિતુર્વરેણ્યં ભર્ગો- ।
દેવસ્ય ધીમહિ ધિયો યો નઃ પ્રચોદયાત્ ॥

અખિલ વિશ્વ ગાયત્રી પરિવાર

<http://awgp.org>

આપણા બ્રાહ્મણ અને સંતને જીવંત રાખીએ

દેવીઓ તથા ભાઈઓ !

તમારામાંથી મોટા ભાગના લોકો વિચારતા હશે કે હું અહીંયાં હતો, તેમ છતાં પ્રવચન કેમ ન આપ્યું ? હું કોઈ ખાસ કારણસર વ્યાખ્યાન આપી શક્યો નથી. બેટા, હું આખી જિંદગી પ્રયોગો કરતો રહ્યો છું. કયા કયા પ્રયોગો કર્યા છે ?

પહેલા બ્રાહ્મણ બનવાનો પ્રયોગ કર્યો કે બ્રાહ્મણત્વના કયા કયા ચમત્કારો થઈ શકે છે ? મેં તેને મારા જીવનમાં ધારણ કરીને જોયું છે અને તેમાં સફળતા અને ચમત્કારો પણ રહેલા છે તે અનુભવ્યું છે. બ્રાહ્મણ જીવન કોને કહે છે ? કરકસરયુક્ત જીવનને કહે છે. જેઓ ઓછામાં ઓછી આવકમાં પોતાનો ખર્ચ ચલાવી શકતા હોય તથા પોતાનું વધારેમાં ધન, બુદ્ધિ, મહેનત વગેરે સમાજ માટે વાપરી શકતા હોય તેમને બ્રાહ્મણ કહે છે.

હું એમ કહું છું કે અધ્યાત્મવાદી બનવા માટે કરકસરયુક્ત બનવું પડશે, બ્રાહ્મણ બનવું પડશે. મેં તેનો પ્રયોગ કર્યો છે અને લાભ મેળવ્યો છે. મેં મારા ખાવા પીવાની તથા રહેવાની રીત બ્રાહ્મણ જેવી રાખી છે. મને બાપદાદાની જે કંઈ મિલકત મળી હતી તે ગાયત્રી તપોભૂમિના નામે દાન કરી દીધી છે. મેં મારી પત્નીને પેશવા બ્રાહ્મણોની ઉપમા આપતાં કહ્યું કે તમારે પણ આવું જીવન જીવવું જોઈએ. પેશવાના રામ ટાંકે પોતાના ગુરુની પત્નીના આદેશ પ્રમાણે સર્વસ્વ અર્પણ કરી દીધું હતું. માતાજીએ પણ પોતાના બધાં ઘરેણાં ગાયત્રી તપોભૂમિ માટે આપી દીધાં. પૈસાની દૃષ્ટિએ અમે સાવ ખાલી થઈ ગયા, પરંતુ શક્તિ ઘણી મળી ગઈ.

મિત્રો ! ધનની અને બળની શક્તિ હોતી નથી. તે બ્રાહ્મણત્વની શક્તિ હોય છે. હું તમને તેની ખાતરી કરાવી શકું છું. હું બ્રાહ્મણ હતો અને અત્યારે પણ બ્રાહ્મણ છું. તમે જે કંઈ જોઈ રહ્યા છો તે આ બ્રાહ્મણત્વનો ચમત્કાર છે.

મિત્રો, આ દુનિયામાં હવે એક જ જ્ઞાતિ રહી ગઈ છે, જેનું નામ વાણિયા છે. બાકીની બધી જ જ્ઞાતિઓ મરી પરવારી છે. એક જ જીવતી છે અને તે છે વાણિયાની જાતિ. બધાં જ ક્ષેત્રોમાં માત્ર વાણિયા જ વાણિયા ઇવાયેલા છે.

બ્રાહ્મણ ક્યાંય જોવા મળતા નથી, પરંતુ હું બ્રાહ્મણ છું. તેના પર મને ગર્વ અને સંતોષ છે. જો કોઈ પોતાને બ્રાહ્મણ બનાવી શકતા હોય, પોતાનો ખર્ચ ઓછો કરી શકતા હોય તથા તેમની દાનતમાં બ્રાહ્મણત્વ હોય તો મને ખૂબ જ આનંદ થશે, પરંતુ તમારી દાનતમાં તો ચંડાળ રહેલો છે. માણસે ગરીબ પણ બનવું પડશે અને મેં બ્રાહ્મણ નો પ્રયોગ કરીને જોયું છે.

મેં બીજો પ્રયોગ કર્યો સાધુ બનવાનો, જેનું નામ તપસ્વી છે. મેં મારા તમામ છિદ્રોને બંધ કરી દીધાં. આ બીજું પગથિયું છે. કાંટા પર ચાલનારનું નામ તપસ્વી નથી, પરંતુ જેણે પોતાની જાતને તપાવી છે તેનું નામ તપસ્વી છે, તેનું નામ સાધુ છે. મેં મારી જાતને તપાવી છે. બુદ્ધિની દૃષ્ટિએ માનવી કરતાં વધારે બેઇમાન બહુરૂપી બીજું કોઈ નથી. મેં મારી બુદ્ધિને સરખી કરી દીધી છે.

તમે પણ તમારી બુદ્ધિને દંડા મારીમારીને સરખી કરો. મેં મારી દરેક વસ્તુને તપાવી છે, અંદરના ભાગને પણ તપાવ્યો છે. મેં મારા મનને તથા બુદ્ધિને તપાવ્યાં છે. પરંતુ તમારી બુદ્ધિ તો એવી ચંડાળ છે, એવી પિશાચણ છે કે શું કહેવું ? કોઈકની જિંદગીની સમસ્યાને હલ કરવાનો સવાલ હતો ત્યારે તમારી અક્કલ, તમારી બુદ્ધિએ એવી ધૂર્તતા કરી કે શું કહેવું ?

મેં મારા પૈસાથી લઈને સમય વગેરે બધું જ માત્ર સમાજ માટે જ વાપર્યું. માટું તપસ્વીનું જીવન આવું કસાયેલું જીવન છે. મંત્રોમાં શક્તિ છે એ વાત ખોટી નથી. દેવતાઓમાં શક્તિ છે એ વાત પણ ખોટી નથી, પરંતુ જો કોઈ વ્યક્તિ તપસ્વી હોય તો તે દરેક કામ કરી શકે છે.

में मारा अनुष्ठान दरम्यान कोईनी साथे वातचीत करी नथी, अन्य कंई पण वस्तु भाधी नथी. जवनी रोटली अने छाश बस, मात्र बे ज वस्तुओ हुं भातो रह्यो हतो.

में जेवुं अनुष्ठान पुहुं कर्तुं के तरत ज अेक माणस मारी पासे आव्यो. ते नकली रेशम बनावतो हतो. तेणे कहुं के हुं तमने मारा गुरु बनावा मागुं छुं. तेणे सवा रुपियो मारा हाथमां भूकयो. पछी में विचार्युं के तो तो हुं ब्राह्मण न होई शकुं. हुं तो भजूर छुं. तेणे कहुं के ब्राह्मणे तो लेवुं ज जोईअे. आ तो आजथी लगलग ३५-४० वर्ष पहेलांनी सने १८४५-४६ नी वात छे. ते सजजनने लईने हुं बजार गयो.

ते जमानामां टाढमां पाथरवा माटेनां जूनां कपडांनी तथा रुनी हाथ बनावटनी शेतरंजुओ बे रुपियामां मणती हती. ते पैसाथी ते वस्तुओ ખरीदीने जरियातवाणाओने वहेंची दीधी, परंतु मारा माटे में कशानो स्वीकार ना कर्यो. मारी बुद्धि अने जे कंई वस्तुओ मारी पासे हती तेमने हुं हमेशां वहेंचतो ज गयो. ते माणसे थोडा दिवस पछी मने बस्सो रुपिया भोकल्या. में तेने गायत्री तपोभूमिनुं मंदिर बनाववामां वापरी नाभ्या. आ अेवो पहेलो माणस हतो, जेणे मने पैसा भोकल्या हता. आ मारा तपस्वी जिवननी घटनाओ तमने संभाणवी रह्यो छुं. आवी ज रीते मारा कामो थतां गया, माहुं कोई काम अटक्युं नहि.अेक प्रयोग वाणीना संयमनो हुं तमने संभाणवुं छुं. हुं अेवुं छच्छतो हतो के हुं मौन धारण करी लई अने वैभरी वाणीनो उपयोग ओछो करुं. में जेटला व्याभ्यानो आप्या छे अेटलां दुनियामां कदाय भाग्ये ज बीजु कोई व्यक्तिअे आप्या हशे. रामकृष्ण परमहंसनां व्याभ्यानोनी जेम मारा प्रवचनोथी पण अनेक लोकोनो कायाकल्प थई गयो, परंतु जे लोको रींछनो भेल जोवा आव्या तेमने कोई शयदो ना थयो.

..५..

જે લોકોને હું વ્યાખ્યાન આપું છું તેમને ખૂબ જ સૂંધીને જોઉં છું, ચાખી જોઉં છું કે માણસ કેવો છે ? ફલકો છે કે વજનદાર ? અને ત્યારે મને નાના માણસો, ફલકા માણસો જોવા મળે છે. મને વજનદાર માણસો જોવા મળતા નથી. વજનદાર માણસ એટલે સિદ્ધાંતવાળો માણસ. સિદ્ધાંતોને સાંભળનારો, માનનારો, તેની ઉપર ચાલનારો કે સિદ્ધાંતોને જીવનમાં ઉતારનારો કોઈ માણસ જોવા મળતો નથી.

લોકો ઉપર ગુસ્સો કરવાને બદલે મારી જાત પર ગુસ્સો ના કરું તો બીજું શું કરું ? તમને ખબર છે કે જ્યારે માણસ મરણ-પથારીએ હોય છે ત્યારે ઘણા બધા લોકો તેને મળવા આવે છે, ઘણી બધી શક્તિ વપરાય છે. કોઈ કહે છે કે દાદા તો ઘણા સારા છે, કોઈ કહે છે કે અમને આશીર્વાદ આપો. તેમની સાથે વાત કરવામાં ઘણી બધી શક્તિ વપરાય છે. તેનાથી આંતરિક શક્તિ ખૂબ જ ખર્ચાય છે. એટલે મેં વિચાર્યું કે મારે લોકોને મળવાનું બંધ કરી દેવું જોઈએ. મારી વૈખરી વાણીને બીજાં કાર્યોમાં વાપરવી જોઈએ. વૈખરી વાણી ઓછી થઈ જશે ત્યારે પશ્યંતી વાણી અને મધ્યમા વાણીનો ઉપયોગ કરીશ, જેથી વધારે કામ કરી શકાય. વાતચીત કર્યા વગર જ હું વધુ કામ કરી શકું તથા વાતાવરણને ગરમ કરી શકું. બેટા, અરવિંદ ઘોષે તથા રમણ મહર્ષિએ આવો જ પ્રયોગ કર્યો હતો અને આખા હિન્દુસ્તાનનું વાતાવરણ ગરમ થઈ ગયું હતું.

વૈખરી વાણીના માધ્યમથી બિનજરૂરી રીતે શક્તિઓ વપરાય છે. આથી મેં વિચાર કર્યો કે હવે તેનો ઉપયોગ ઓછો કરું. ભગવાનની શક્તિ ઘણી છે તેનો મેં આ વખતે પ્રયોગ કર્યો. હવે બોલવાનું ઓછું કરતો ગયો. આ કાર્યમાં સમય ઓછો કરતો ગયો અને લોકો સાથે વાતો ઓછી કરી નાખી કારણ કે મોટા ભાગના લોકો પોતાની જ રામકહાની લઈને આવતા હોય છે. બિનજરૂરી ભીડ આવી જાય છે અને કહે છે કે અમારું મન લાગતું નથી, ધ્યાન લાગતું નથી. લોકો નકામી વાતો કરે છે. નકામી વાતો કરવામાં હવે હું સમય નહિ વેડકું. મોઢાથી વાત નહિ થાય તો શું તમે નિષ્ક્રમ થઈ જાઓ છો ? ના બેટા, મેં બ્રાહ્મણ પછી એક સંતના રૂપમાં કદમ ઉઠાવ્યાં છે. સંત તેને કહે છે કે જેનું મન કરુણાથી છલકતું હોય.

જેઓ દાઢી વધારી લે છે, ભગવા કપડાં પહેરે છે, ધ્યાન કરે છે તેને સંત ન કહેવાય. કરુણાથી ભરપૂર વ્યક્તિ જ સાચો સંત કહેવાય છે. હું જ્યાં સુધી જીવીશ ત્યાં સુધી સમાજ માટે જ કામ કરતો રહીશ.

હું ક્યારેય સુકાય નહિ તેવી એક પરબ છું. જેઓ પરસેવે રેબઝેબ થઈ ગયા છે, થાકી ગયા છે તેમને મારી તપસ્યારૂપી પરબનું પાણી મળતું રહેશે. તેમને હર્યાભર્યા રાખીશ. તમે બધા મારી આ પરબનું પાણી પી શકો છો. સંતનું જીવન ચાલતું રહેશે. હું આ પરબ બંધ નહિ કરી શકું. મેં એક દવાખાનું પણ ખોલ્યું છે. જે દુઃખી લોકો મારી પાસે આવ્યા છે તેમને મેં છાતીએ લગાવ્યા છે. તેમની બીમારીનો, દુઃખનો બરાબર ખ્યાલ રાખ્યો છે. સંતનું કામ ભાવસંવેદનાનું છે. મારે મારા બાળકોને ખવડાવવું છે, બાળકોની દેખભાળ કરવી છે, બાળકોને કુઝા વહેંચવા છે, તેમના ચહેરા પર હાસ્ય જોવું છે. આ બધી ચીજો જોઈને મને આનંદ થાય છે. હું બાળકોની નિશાળ ચલાવું છું. તેનો અર્થ શું છે ? મારું દવાખાનું ચાલે છે, ડિસ્પેન્સરી ચાલે છે. પરબ ચલાવવાનો અર્થ શું છે ? આ એક આધ્યાત્મિક બાબત છે. આ સંતની વાતો છે. તો શું તમે સંતની દુકાન બંધ કરી દેશો ? ના હું બંધ નહિ કરું, જ્યાં સુધી હું જીવતો રહીશ ત્યાં સુધી ચાલતી રહેશે.

તમને લોકોને મેં ઘણીવાર કહ્યું છે, હજાર વાર કહ્યું છે કે તમારી જે સમસ્યાઓ હોય તે તમે લખીને મને આપો. તમે અડધો કલાક પણ ભગવાનનું ના લઈ શકતા નથી. તમે કહો છો કે અમે તમારા રસ્તા પર ચાલીશું. નકામી વાતો ના કરો. મારી પાસે ત્રાજવું છે. હું જાણું છું, મારો ભગવાન જાણે છે કે તમે કેવાં છો ? આથી જ મેં હવે એવું કહેવાનું શરૂ કર્યું છે કે તમે મારો સમય નષ્ટ કરવાને બદલે લખીને આપો. તમે ન તો અહીંયાં ધ્યાન કરવા આવો છો કે ન પૂજા કરવા આવો છો કે ન તો કામની વાતો કરવા આવો છો માત્ર ફરવા આવો છો, નકામું ભાડું ખર્ચો છો. તમે મને અક્કલ વગરનો સમજો છો. હું તમારી રગેરગ જાણું છું.

आथी ज में वैभरी वाणीथी बोलवानुं बंध कर्युं छे. मारा गुरु मारी साथे वैभरी वाणीथी बोलता नथी, पश्यंती वाणीथी बोलते छे, परावाणीथी बोलते छे. तमारी वात में ध्यानथी सांभली लीधी छे अने कहुं छे के नकामी रामकहाणी कहीने मारो समय शुं काम बगाडो छे ? मारे तमारी रामकहाणी साथे शुं लेवाटेवा ? तमे कामनी वात करो.

साथीओ ! मारुं मौन धारण करवानुं अेक बीजुं पण कारण छे. तमे अेवुं ना मानशो के हुं आ परब बंध करवा जई रह्यो छुं. मने बाणकोने शीभववानो शोभ छे. मने बाणकोने प्रेम करवानुं, तेमने कुण्णा आपवानुं भूब सारुं लागे छे. पोते घोडो बनी जईने पीठ पर बाणकोने बेसाडीने इरवानुं मने भूब गमे छे.

हुं तमने जे कोई मडड करी शकुं तेम छुं ते जरूर करीश, परंतु तमारे पोते पण पोतानी जातमां संवेदना पेदा करवी पडशे. में कहुं छे के तमे उपासना करो, जप करो, जेथी ते समये हुं तमने परा अने पश्यंती वाणीथी दिशा आपी शकुं. नहितर हुं तमने मौननी शक्ति मोकलतो रहीश अने तमने नुकसान थशे.

तमे शुं अेम मानो छे के तमारी उपर मारी कोई असर नथी पडती ? आ तो मारुं मौन ब्राह्मणत्व छे. आ तपस्वीनी वाणी छे. में सेवा करवामां संतोनी प्रवृत्तिने ज्वंत राभी छे के हुं समाजनी सेवा करीश. आजे तो व्यक्तिनी सेवा मुख्य अने समाजनी सेवा गौण बनी गई छे.

मारा मर्या पछी तमे जोई शकशो के गुरुजुना मर्या पछी तेमनो समय, धन, अने श्रम कया कार्यमां वपरायां छे. मारी शक्ति अने सामर्थ्य बाणकोने भवडाववामां, दवाभाना भोलीने दईओनी सेवा करवामां वपरायां छे. में अत्यार सुधी समाजने चालीस टका आप्युं छे अने दुःखी लोकोने पांच टका आप्युं छे. इवे तेनुं प्रमाण वधारवामां आवे अेवी मारी छच्छा छे.

હું જ્યારે મૌન ધારણ કરી લઈશ ત્યારે મારી અંદરનો બ્રાહ્મણ વધારે જાગી જશે અને ત્યારે હું વ્યક્તિઓની પણ વધારે સેવા કરી શકીશ. નક્કર સેવા કરી શકીશ. અત્યાર સુધી મારી સહાનુભૂતિનો અંશ વધારે રહ્યો છે અને સેવાનો અંશ ઓછો રહ્યો છે. મેં સહાનુભૂતિ વહેંચી છે અને મેળવી પણ છે. જો મેં કોઈને એક કિલોગ્રામ જેટલી સેવા કરી છે તો તેમાં પાંચસો ગ્રામ સહાનુભૂતિ પણ છે. તે વખતે હું સાધનસંપન્ન તથા સમર્થ હતો, પરંતુ આવનારા દિવસોમાં જ્યારે જીવાત્માને હું વધારે ઉપર ઉઠાવીશ ત્યો હું વધારે સેવા કરી શકીશ. તમારા માટે મે કશું કર્યું છે કે નહિ તેની સાબિતી જોઈતી હોય તો નજર ફેલાવીને જુઓ કે કંઈક છે તો તમને ખબર પડશે કે પચાસ લાખ માણસો મારી સાથે જોડાયા છે, નહિતર આટલાં બધા લોકો કેવી રીતે આવત ? હું એવું ક્યાં કહું છું કે કશું જ થયું નથી ? ૫૦ લાખ માણસો મારા એક જ ઈશારે ઊભા થઈ શકે છે. આટલી બધી શક્તિપીઠો કેવી રીતે બની ગઈ ? ૫૦ લાખ મુઠ્ઠી અનાજ અને ૫૦ લાખ લોકોના એક કલાકનું સમયદાન પણ ઘણું મહત્વનું છે.

હું મારી અંદરના બ્રાહ્મણ ને ફરીથી જીવિત કરીશ. સંત દાની હોય છે. માણસે દાની બનવા માટે સંત બનવું પડશે. હું બ્રાહ્મણ અને સંતને ફરીથી જીવિત કરીશ. બ્રાહ્મણ ભેગું કરે છે અને સંત તેને વાપરી નાખે છે. મેં નિશ્ચય કર્યો છે કે જિંદગીની આ અંતિમ ક્ષણોમાં મારી અંદરના બ્રાહ્મણ અને સંતને સાધીને સૌના માટે એક ઉદાહરણ રજૂ કરીશ.

શું આપણે આખી જિંદગી આપણાં હૈયાંછોકરાં પાછળ જ વેડફી દઈશું ? જેની પર માનવજાતિનું ભવિષ્ય ટકેલું છે તેના માટે કંઈ જ નહિ કરી શકીએ ? પોતાના માટે ઘણુંબધું અને સમાજ માટે આટલું ઓછું ? આવું કેવી રીતે બને ? મારા ગુરુએ દુઃખીયારાંની તથા સમાજની સેવા ઓછી કરી છે, પરંતુ તેમણે આખા વિશ્વને હચમચાવી મૂક્યું છે.

બીજાઓનું દુઃખ જોઈને હું એવું વિચારું છું કે તેના માટે હું શું કરું ? એ વખતે મારું મન રડી ઊઠે છે અને તેને મદદ કર્યા વિના મારું મન માનતું નથી. આ ક્રમ ચાલતો જ રહેશે, પરંતુ એક બીજું કામ પણ છે-માણસને ઊંચો ઉઠાવવાનું. હું વિચારું છું કે જો આ કામ પણ કર્યું હોત તો મજા આવી જાત. તમે જેટલા લોકો બેઠા છો તે બધાને પણ જો મેં ફૂટબોલની જેમ ઊંચે ઉછાળી દીધા હોત તો મજા આવી જાત. તમને લોકોને ઉછાળી દેવામાં આવે તો તમારામાંથી દરેક વ્યક્તિ હનુમાન કે વિવેકાનંદ જેવી જોવા મળશે. તમારામાંનો એક પણ માણસ એવો નથી કે જે રૈદાસની સરખામણીમાં ગરીબ હોય, પરંતુ તમે એટલાં બધા વજનદાર છો કે તમારે સેલ્સ કામ કરતા નથી, તમારા હાથપગ જકડાઈ ગયા છે. માનસિક દૃષ્ટિએ તમારી બેડીઓ એટલી બધી ભારે છે કે જાણે એક એક હજાર મણની હોય ! આમાંથી તમને કેવી રીતે છોડાવું ? તમારી આ બેડીઓને હું કાપીશ, કારણ કે મારા પછી આ બાળકોને ખવડાવનારા, નર્સિંગ હોમ ચલાવનાર ક્યાંથી લાવીશું ? આ હોસ્પિટલ બંધ થઈ ગયા પછી તમારા અનુભવ વગર તેમનું ઓપરેશન કોણ કરશે ? વ્યક્તિને ઊંચે ઉઠાવવામાં નહિ આવે તો વાત કેવી રીતે બનશે?

આ જ કામ માટે હું સમય ખર્ચવા માગું છું. સવાલ મારા સમયનો છે, તમે તો માત્ર પૂજા પાછળ પડ્યા છો. દેવીદેવતાઓની પાછળ પડ્યા છો કે જેથી મનોકામના પૂરી થઈ જાય. ક્યારેક મને ગુસ્સો આવી જશે તો પૂજા જ બંધ કરાવી દઈશ અને કહીશ કે આની જ પાછળ પડ્યા છો ? માત્ર પૂજાના જ ચક્કરમાં પડ્યા છો ? શું પૂજાથી આજ્ઞાચક્ર જાગી જશે ? જો તમે એવું માનતા રહ્યા અને જો એવું જ રટણ કરતા રહ્યા કે માળા ફેરવવાને જ પૂજા કહેવાય છે અને બધું પૂજાથી જ મળી જશે તો સાંભળી લો કે એક દિવસ હું એવી પૂજાને ગાળો દઈશ. દેવીદેવતાઓને પકડી લેવાનું નામ પૂજા છે. દેવતાઓને દબાવવા તથા ચક્કરમાં નાખવાના નામને અજ્ઞાની લોકો, ભ્રમિત લોકો પૂજા કહે છે.

દેવીદેવતાઓને પકડવા માટે, મનોકામના પૂરી કરવા માટે તમે જે પૂજાનું સ્વરૂપ બનાવ્યું છે તે ખૂબ જ હલકી કક્ષાનું છે. તમે લોકોએ એવું ધાર્યું છે કે અગરબત્તી પ્રગટાવી દઈશું, ચોખા ચઢાવી દઈશું, સાકરિયા ચઢાવી દઈશું એટલે મનોકામના પૂર્ણ થઈ જશે ! પૂજા આવી ન હોઈ શકે. ધ્યાન આવું ન હોઈ શકે. અધ્યાત્મ આવું ક્ષુદ્ર ન હોઈ શકે કે જેવું તમે લોકોએ ધાર્યું છે. તમારી પૂજા અને તમારા દેવતાઓ બધું જ હલકું છે તે તમારે સમજવું જોઈએ.

દરરોજ શાખાઓમાંથી પત્રો આવે છે, દરેક શાખામાં મારકાટ-મારકાટ. મને મેનેજર બનાવો, આ મેનેજરને દૂર કરો. અમે શાખાઓ અને શક્તિપીઠો એટલા માટે નહોતી બનાવી, દેવીદેવતાઓને એટલા માટે નહોતાં બેસાડયાં કે લોકોનો અહંકાર વધે. અમે ટ્રસ્ટીઓ એટલા માટે નહોતા બનાવ્યા કે તેને બરબાદ કરે ! આવા લોકોને ટ્રસ્ટી બનાવીને, તેમના અહંકાર અને સ્વાર્થપરતાને આગળ વધારીને મેં પોતે જ ભૂલ કરી છે. હવે ગ્રામપંચાયતની સમિતિઓમાં જેવી રીતે ઝઘડા થાય છે એવી જ રીતે આપણી શક્તિપીઠોમાં પણ દરેક જગ્યાએ ઝઘડા ચાલે છે. તે શું મને દેખાતા નથી ? શું મેં શક્તિપીઠો આટલા માટે બનાવી હતી, પૂજા એટલા માટે શરૂ કરી હતી, સંગઠન એટલા માટે બનાવ્યું હતું કે તમે લોકો અહંકારી બની જાઓ અને એકબીજાના ટાંટિયા ખેંચ્યા કરો ? તમે આવી પૂજા બંધ કરો ! ભલે પૂજા ના કરશો, પરંતુ આવી હરકતો બંધ કરો ! તમે ભલે નાસ્તિક બની જાઓ, પરંતુ આવી જાતનું સંગઠન બનાવવાનું બંધ કરી દો. તમે શક્તિપીઠો બનાવવાનું બંધ કરી દો.

અત્રે હું એક વાત જરૂર કહીશ કે તમે આધ્યાત્મિકતાના મૌલિક સિદ્ધાંતોને સમજો. પૂજાને બાજુ પર મૂકો. તમે એવું ન વિચારો કે ગુરુજીએ ચોવીસ ચોવીસ લાખના જપ અનુષ્ઠાન કર્યા હતા. ના, હું તમને એવા ચોવીસ લાખ જપ કરનારા ઘણા લોકોનાં નામ જણાવી શકું છું કે જેઓ બિલકુલ ખાલી હાથ રહ્યા છે. જપ કરનારાઓ કશું જ કરી શકતા નથી. હું તો બ્રાહ્મણ ની શક્તિ, સંતની શક્તિ જગાડવા માગું છું.

तमे रामनुं नाम लो के न लो, हवे तो हुं त्यां सुधी कहुं छुं के हवे तमे जप करो के ना करो, येक माणा करो के ८१ माणाना जप करो, परंतु मुખ्य वात ये छे के तमे तमारा ब्राह्मणत्वने जगाडो. आ परब कोण यलावशे ? हनुमान चालीसाना पाठ करनाराओये केटलानुं भलुं कर्युं छे ? ब्राह्मणोये भलुं कर्युं छे, संतोये भलुं कर्युं छे. ब्राह्मणोनी वाणीमां, संतोनी तपस्यामां बल होय छे. तमने आवी रीते कोई मणी जशे तो तमे नास्तिक बनी जशो. तमे पूजानुं महत्व वधारो. अध्यात्म आवा लोको द्वारा ज टकेलुं छे.

तमारी पासे बैकमां मुडी जमा नथी, तो येक केवी रीते वटावी शकशो ? तमारी बैकमां मूडी होवी जोईये. पहेलां कंईक जमा तो करो. मात्र पूजथी ज काम यलाववानुं नथी. आपणी सौथी मोटी पूजा समाजनी सेवा छे. में लाभो माणसोनी नहि, आभा विश्वनी सेवा करी छे. में मारी बुद्धि, धन, अनुष्ठान, वर्यस बधुं ज तेमां भर्युं छे. में भेती करनाराओने, मकान बनावनाराओने जोया छे. तेओ सेवाना नामे मीहुं छे.

तमे ऐकलां चालो. मारा गुरुजु ऐकलां चाल्या छे. हुं पण ऐकलो चाल्यो छु. तमे पण ऐकलां चालो. संगठनना चक्करमां ना पडशो. तमने बोलतां आवडतुं नथी. तमे कहे छे के अमने व्याख्यान शीभवी दो. तमे छे कोण ? मने कहे तो भरा ? भाषणथी शुं थवानुं छे ? तमे मारी वात मानो. तमने बोलतां नथी आवडतुं तो हुं शुं कहुं ? तमे टपालीनुं काम करो. हुं तमने बोलवानुं शीभवी दईश. छोकरीओने शीभवी दीधुं हुंतुं. महाराजजु, अमने पण बोलवानुं शीभवी दो. तमे मने त्याग करीने तो बतावो ! गांधीजुये जवाहरलाल नहेरु तथा शास्त्रीजुने भादी वेचवा माटे कहुं हुंतुं. तेओ घेरेघेर जईने भादी वेचता हता. घेरेघेर ठेलणगाडी लईने जता हता तथा लोकोने कहेता हता के तमे भादी पहेरो. शुं तेओ भादी वेचता हता ? हा बेटा, तेओ भादी वेचता हता.

તમે તમારી જાતને નિયોવી દો. આ મારો દીકરો, આ મારી પત્ની. અરે જોજો, તે તમને એવા મારશે ને કે તમને યાદ રહેશે. મારો દીકરો, મારી પત્ની એ જ રટણ કરતો રહીશ કે પછી સમાજ માટે, ભગવાન માટે પણ કશું ક કરીશ ! ના ગુરુજી, અમે તો હનુમાન ચાલીસા વાંચીએ છીએ, ગાયત્રી ચાલીસા વાંચીએ છીએ. અરે સ્વાર્થી, તારી તો બુદ્ધિ જ બહેર મારી ગઈ છે. અહંકાર વધી ગયો છે. મેં તમારામાંના દરેકને કહ્યું છે કે તમે બ્રાહ્મણ બનો. ના ગુરુજી, અમે તો દાન ઉઘરાવી લીધું છે. તો હું શું કરું તેનું ? તમે પહેલાં માણસ તો બનો ! પહેલાં તમે માણસ બનવાનું શીખો. તમે ક્ષુદ્રતા છોડો, સવારથી સાંજ સુધી કામ કરો. પાત્રતા વધારો.

ઋષિઓએ પોતાનું લોહી એક ઘડામાં એકઠું કર્યું હતું, જેમાંથી સીતાજી ઉત્પન્ન થયા હતા. તમારે પણ સંસ્કૃતિરૂપી સીતાની શોધખોળ કરવાની છે. સમાજ માટે, સંસ્કૃતિ માટે તમારો સમય, તમારા પૈસા કાઢો, તમારું લોહી આપો. તમે તમારી જાતને નિયોવો તો ખરા. નિયોવવાના નામ પર માત્ર અંગૂઠો બતાવો છો, ત્યાગના નામ પર જીભ બહાર કાઢો છો. બકવાસના નામે, ફરવાના નામે કોઈ મતલબ વગરના આડંબર રચો છો. તમે તમારી જાતને નિયોવો. જો તમે તમારી જાતને નિયોવશો તો પછી જોઈ લેજો કે તમે કેવાં બની જાઓ છો. મેં મારી જાતને નિયોવી છે.

જો તમે પણ તમારી જાતને નિયોવી દો તો મારું એક કામ જરૂર કરજો કે મારા વિચારો, મારી આગ લોકો સુધી પહોંચાડજો. હું લેખક નથી, પણ મારા લખેલા શબ્દોમાંથી આગ નીકળે છે. વિચારોની આગ, ભાવનાઓની આગ નીકળે છે. મારી કલમમાંથી, મારા મસ્તકમાંથી, મારી આંખોમાંથી આગ નીકળે છે. મારા વિચારોની આગને, ભાવનાઓની આગને, સંવેદનાઓની આગને તમે ઘેરેઘેર પહોંચાડો. તમારામાંના દરેક માણસે લાલબહાદુર શાસ્ત્રી, જવાહરલાલ નહેરુ તથા સરદાર પટેલ બનવું જોઈએ. ગાંધીજીના આદેશથી તેઓ ઠેલણગાડીમાં ખાદી મૂકીને વેચવા ગયા હતા.

ખ્રિસ્તી મિશનરીની સ્ત્રીઓ પણ ઘેરેઘેર જાય છે અને કહે છે અમારી એક પૈસાની ચોપડી જરૂર ખરીદો. જો સારી ના લાગે તો કાલે અમે પાછી લઈ લઈશું. અરે, પુસ્તકો વેચવાના નથી બાબા, મારા વિચારોને ઘેરેઘેર પહોંચાડવાના છે. તમારા લોકો માટે મારો એકસૂત્રી કાર્યક્રમ છે. તમે જાઓ અને પોતાની જાતને નિચોવો. તમારા ઘરનો ખર્ચ જો ૧૦૦૦ રૂપિયા હોય તો તેમાં કાપ મૂકો અને તેમાંથી બચેલા પૈસાને જ્ઞાનચક્ર માટે વાપરો. મારી આગને ફેલાવી દો. વાતાવરણને ગરમ થવા દો. તેનાથી અજ્ઞાનતાને દૂર કરી દો. તમે લોકો જાઓ અને તમારી જાતને નિચોવી દો. જ્ઞાનઘટના પૈસાનો સદુપયોગ કરો. તો શું અમે અમારી પત્નીને વેચી દઈએ ? બાળકોને વેચી દઈએ ? ચૂપ કંજૂસ !, ઉપરથી કહે છે કે હું ગરીબ છું ! તમે ગરીબ નહિ, કંજૂસ છો !

દરેક માણસો પ્રત્યે મને આક્રોશ છે. મારી અંદર આગ લાગી છે અને તમે તમારી જાતને નિચોવવા તૈયાર નથી. માણસનું ઈમાન વ્યક્તિત્વ આજે નષ્ટ થઈ રહ્યું છે. આજે શક્તિપીઠો, પ્રજ્ઞાપીઠો જેટલી વધતી જાય છે. એટલો જ માણસનો અહંકાર વધતો જાય છે. અંદરોઅંદર લડાઈ-ઝઘડા વધી રહ્યા છે. બધા જ સંપત્તિના માલિક બની રહ્યા છે. હું ઇચ્છું છું કે હવે માત્ર દસ પંદર હજારની ધાસની શક્તિપીઠ, પ્રજ્ઞાપિઠ બની જાય, તો કમસે કમ લોકોનો રાગ-દ્વેષ, અહંકાર તો ના વધે ! આજે તમને લોકોને એક જ વિનંતી છે કે તમે મારી આગને પોતે જ ફેલાવી દો. નોકરીથી નહિ, સેવાથી. તમે જાઓ અને પોતે મારું સાહિત્ય વાંચો તથા લોકોને વંચાવો કે હું શું કહેવા માગું છું. અમે માત્ર બે જ વાતો તમને કહેવા માગીએ છીએ. પહેલી તો એ કે મારી આ આગને ઘેરેઘેર પહોંચાડી દો, બીજી વાત એ કે તમે તમારી અંદરના બ્રાહ્મણ અને સંતને જીવિત કરો, જેથી મારી પરબ તથા હોસ્પિટલ ચાલતી રહે. જેથી લોકોને, તેમના બાળકોને ખવડાવી શકીએ, તેમને જીવતા રાખી શકીએ તથા મૃતપ્રાય સંસ્કૃતિને પુનર્જીવિત કરી શકીએ. તમે ૧૧ માળા જપ કરો છો તો તમારો ખૂબ ખૂબ આભાર.

આ કોઈ જાદુગરી નથી. માળામાં કોઈ જાદુ નથી. હું તો એટલે સુધી કહું છું કે મનોકામનાની માળાઓ, જાદુગરીની માળાઓમાં આગ લગાવી દો. તમારી મનોકામનાની માળા, જાદુગરીની માળા, આજ્ઞાયક જાગૃત કરવાની માળાને પાણીમાં વહાવી દો.

તો મહારાજ, અમે શું કરીએ ? તમે તમારા બ્રાહ્મણત્વને જગાડી દો. સાધુને જગાડી દો, જેથી તમે તમારી નાવ પોતે જ પાર કરી શકો. નહિતર હું એવું જ કહીશ કે કદાચ મારું તપ ઓછું છે, નહિ તો ક્યાંક ને ક્યાંક મને બ્રાહ્મણ કે સાધુ અવશ્ય મળી જાત. તમારી પાસે ધન નથી, પણ તમારી ભાવના, વિચારો તથા શ્રદ્ધાને તો સમાજમાં ફેલાવી શકો છો. તેને તો ફેલાવો. સંત બનીને તમારો પરિચય આપો. સંત દાની હોય છે, સંત ઉદાર હોય છે.

મારી ઇચ્છા હતી કે હવે બાકી બચેલા દિવસોમાં બ્રાહ્મણ તથા સંતનું કામ વધુમાં વધુ કરી શકું, મધ્યમા વાણીથી, પરાવાણીથી લોકની વધુમાં વધુ સેવા કરી શકું. આવી મારી ઇચ્છા છે. હું તમને એક જ વાત કહું છું કે તમે તમારી જાતને નિચોવો, બચત કરો. તમારા શ્રમ, સમય, ધન અને ભાવનાની સમાજને જરૂર છે, સંસ્કૃતિને જરૂર છે. તેમને ભોગવિલાસમાં ના વેડફો. જો કોઈમાં બ્રાહ્મણત્વ તથા સંત જીવિત હોય તો તેને બહાર લાવો. તેને તમે વિખેરી દો. મેં પ્રાર્થના કરી છે કે જો તમારા લોકોમાં ક્યાંય પણ, કોઈ પણ ખૂણામાં જો બ્રાહ્મણ અથવા સંત જીવિત હોય તો તે જાગી જાય. ઉપાસના સાધનાના નામે તમે જાદુગરી બંધ કરો. દેવતાઓને છેતરનારી, મનોકામનાઓ સિદ્ધ કરનારી પૂજા બંધ કરો.

સાધના કોને કહે છે તે તમને ખબર છે ? તમે હનુમાનજીની પૂજા કરો છો, સંતોષી માતાની પૂજા કરો છો. આ ન તો મંત્ર છે, ના યંત્ર છે, ના પૂજા છે. તમે હનુમાનજી અથવા સંતોષી માતાને સાધો છો. અરે, પહેલાં પોતાની જાતને તો સાધો.

परंतु आ जे जगदगरी तमे करी रह्या छे ते बढमाशी सिवाय बीजुं कंठ ज नथी. जो तमे पूजा उपासना करता हो तो ते ठीक छे, ते तमारी मरजु छे, परंतु आ न तो कोई मंत्र छे के न जप छे. आ मात्र छेतरपींडी छे. पूजना नाम पर जो तमे आवी ज बढमाशी करता रहो तो तमारी छछा, परंतु तेनाथी कोई झायदो थवानो नथी. पहेलां तमे समर्पण करवानुं शीजो. आ भास भास बाबतो हती, जे में तमने जरावी दीधी.

मारा गुरुजुनी पण अेवी ज छछा छे के हुं तमारामांना दरेक माणसमां रहेला ब्राह्मण अने संतने जिवतो करुं अने हुं अेवुं छछुं छुं के जो तमारी अंदर बण होय अने तमारी अंदर ब्राह्मणत्व अने साधुत्व होय तो ते जिवित थाय. विदायनी आ वेणाअे हुं आटलुं ज कहीने तमने विदाय करी रह्यो छुं. मित्रो ! गुरुजुअे हंमेशां आप्युं ज छे, आगण पण आपणा रहेशे. शरत अेक ज छे के तमारी ब्राह्मण अने संतनी प्रवृत्तिने जिवित करो. तमे जाओ अने पोतपोताना कामोमां परोवाई जाओ.

ज्ञानयज्ञमां तमे पण आहुति आपो

समस्त संकटोनुं अेकमात्र कारण छे - मानवीय दुर्बुद्धि. जे उपायथी दुर्बुद्धिने दूर करी सद्बुद्धि स्थपाय, ते ज मानवकल्याणनो तथा विश्वशांतिनो समाधानकारक मार्ग छे.

युगऋषि परमपूज्य पं. श्रीराम शर्मा आचार्यजुअे वर्तमान युगनी समस्याना समाधान माटे हजरो पुस्तको लभ्यां छे. आ पुस्तकोने जन जनने वंचाववा ते आजनो युगधर्म छे. पुस्तक सूचि नीचेना सरनामे पत्र लभीने निःशुल्क मंगावो.
प्राप्तिस्थान : गायत्री ज्ञानपीठ, जूना वाडज, अमदावाड टे.नं. ०७८ २७५५७२२२

प्रकाशन : युग निर्माण योजना विस्तार ट्रस्ट, गायत्री तपोभूमि, मथुरा-३ झोन : ०५७५-२५३०१२८, फ़ैक्स : ०५७५-२५३०२००

E-Mail : yugnirman@awgp.org.